5/ Woib selle lambrise heast wisist tun-
tössine ristiinnimenne süddame-
wega pühha kirja wottab lugge-
keik, mis ta loeb, palwega seggada.
Loeb temma, et Jummal rummalad ja
kangekaelsed on rängaste nuhhelnud, se-
pärrast et nemmad ei tahtnud omma wan-
nematte tühjast nurjatumast ello wisist
pöörda, siis öhkab ta warsi Jesusse pole:
helde Jesus peästa mind keigest rumma-
lussest, ja anna mulle ikka üks uus süd-
da ja meel, mis kõwwaste so pole hoiab,
ja te sedda pääw päwaltüeks, ja ikka u-
emaks, n. t. s. Loeb temma, kuida Jum-
mal kaua pattustega on kannatand, enne
kui ta neid ärrahukkanud, siis on ta meel
warsi walmis ja ussin tännama ja pallu-
ma: oh helde Jummal, ma tännan sind,
et sa ka minnoga kaua aega olled kanna-
tand ja weel ikka kannatad, anna mulle
omma armo, et ma ei jä nende seltsi egga
nousse, kes so heldusse ja kannatusse ja
pitka mele rikkust pölgwad, kes se läbbi
omma karyusse ja pattust-pöörmatta süd-
damega ennesele wihha kui warrandust
kogguwad seks päwaks, kui wihha ja
Jummala öige ja kange kohhus ilmub,
n. t. s.